

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Da man i 1970 gennemførte kommunalreformen, undlod man at gøre noget ved de indre dele af hovedstadsregionen, dvs. især Københavns og Frederiksberg kommuner.

Det har efterladt en meget problematisk kommunal struktur: en usammenhængende amtsstruktur med Frederiksberg som en ø midt i Københavns kommune og Tårnby og Dragør kommuner geografisk mere knyttet til København end til Københavns amtskommune samt Københavns kommune, hvor der på grund af størrelsen er alt for langt fra beboerne til politikerne.

København bør derfor opdeles i flere bydelskommuner, og amtsfunktionerne for de fire kommuner bør samles i et Københavns byamt.

Opdelingen af København skal især gennemføres for at give beboerne bedre muligheder for at deltage i debatten om kommunale forhold og for at give dem bedre muligheder for at få indflydelse på de kommunale beslutninger. Samtidig skal den nye struktur sikre, at opgaverne kan løses på en bedre og mere hensigtsmæssig måde, end tilfældet er i dag.

Bydelskommunerne skal i hovedsagen være almindelige kommuner. Bydelskommunerne vil imidlertid komme til at ligge i et samlet og tæt bysamfund. Der vil derfor for bydelskommunerne være opgaver, der bedst kan løses af bydelskommunerne i fællesskab. Det vil være praktisk at lade byamtet overtage sådanne fællesopgaver. Det vil samtidig sikre, at de bliver overtaget af et demokratisk valgt organ. Det tætte bysamfund gør det også rimeligt, at der er tættere økonomiske forbindelser mellem kommuner i et Københavns byamt end mellem kommuner i andre amter. Derfor foreslås det, at byamtet får en særlig økonomisk funktion sammenlignet med andre amter. Disse funktioner vil derfor forsvinde fra kommunerne i byamtet. Det er baggrunden for, at de benævnes bydelskommuner.

Med de foreslåede relationer mellem byamtet og bydelskommunerne er der søgt taget højde for nogle af de problemer, der under kommunalre-

formarbejdet standsede forslag til ændringer af den kommunale struktur for København og Frederiksberg. Der var dengang ønske om at opdele i flere kommuner og samtidig modstridende ønsker om at fastholde fællesopgaverne i det tætte bysamfund.

Bydelskommunerne må ikke forveksles med de folkevalgte lokalråd, der ofte har været på tale. Sådanne lokalråd vil kun få tildelt få udvalgte opgaver fra en almindelig kommune og kan derfor ikke på nogen måde opfattes som en kommune. De vil ikke have egen forvaltning – højst sekretærbistand. De vil ikke på en afgørende måde give beboere bedre muligheder for at påvirke beslutninger, der er væsentlige for dem. De vigtigste beslutninger vil altid skulle træffes i kommunalbestyrelsen. For bydelskommunen gælder det modsatte princip. Den skal i hovedsagen varetage alle primærkommunale opgaver. Et bydelsråd kan derfor bedst sammenlignes med en almindelig kommunalbestyrelse. Kun de få opgaver, der er fælleskommunale, fjernes fra bydelskommunen. Bydelskommunerne vil også have en stort set almindelig primærkommunal administration.

Københavns kommune er præget af meget store udgiftsbehov og lave bruttoindkomster. Disse problemer vil – med uændrede udligningsordninger, bloktilskud o.lign. – også præge et Københavns byamt og mange af bydelskommunerne. Det er derfor nødvendigt, at der tilføres byamtet og bydelskommunerne penge »udefra«.

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1

Byamtet skal have alle amtskommunale opgaver samt de primærkommunale opgaver af fælleskommunal karakter, der ved lovgivning placeres her.

ad 2

Bydelskommunerne bør normalt have en størrelse på 20–40.000 indbyggere. Bydelskommunerne vil med denne størrelse kunne varetage alle almin-